

Dutch Gravel Ride 2024

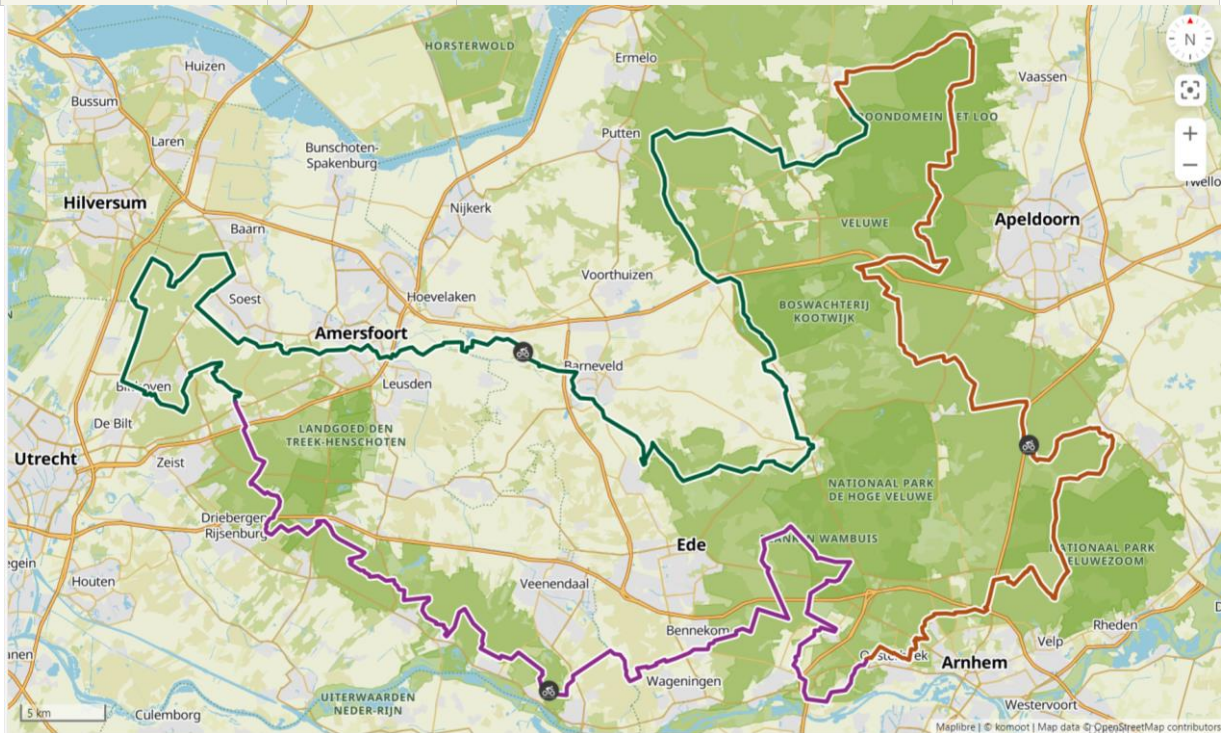
240503-240505, Soesterberg-Oosterbeek-Elspeet-Soesterberg

Met: NL Tour Rides

Dutch Gravel Ride 2024

3 Tours 22:26 h 309 km 1.180 m

Dag 1: Soesterberg naar Oosterbeek

90km met 390 hoogtemeters

Hoogtepunten: Utrechtse Heuvelrug, Ginkelse Heide, Planken Wambuis

Lang geleden geboekt, maar de tijd dat de dag zou aanbreken kwam razendsnel. Het trok me weken ervoor niet echt met al die regen. Gelukkig de laatste dagen zon >25°C.

Helaas, de eerste dag alweer een dip met 13-14°C en grote delen van de dag regen voorspelt.

Het begon ook al met een stressmomentje, de A27 deels gestremd, bleken rijbanen afgesloten wegens diepe plassen bij Zeist, dus vertraging. Dit terwijl ik strak gepland was gaan rijden.

Gelukkig zou het officiële vertrek nog later zijn, dus even blazen en rustig de juiste baan kiezen en zo ook nog een mooi parkeerplekje voor de deur. De laatste hand aan omkleden, fiets optuigen (wel vergeten water te vullen, maar daar kwam ik gelukkig pas bij de pauze achter).

Ik werd meteen hartelijk ontvangen door Max en de fotograaf, die me ook meteen aan tafel vroeg en we met koffie en appelgebak-slagroom gezellig de tijd vol gekeuveld hebben.

Tijd voor de groepsfoto en het officiële “we went”.

Een prachtige tocht met vele herkenbare wegen en plekken. Natuurlijk het Let de Stigterpad, dat door de prachtige bossen tot Amerongen kronkelt. Het wielercafé hier overgeslagen, was nog te vroeg voor een pauze. De Amerongse berg op en met een ommetje naar Elst voor de tussenstop. Hier was de 1e opgave, een man 2x gevallen op z'n heup door het onbekend zijn met graven en de gravelfiets.

Hierna eerst een wat saaier stuk door de ‘Binnenlandse Hooilanden’/de Kraats naar Bennekom. Hier pa en ma bezocht, en de vader van Shirley.

TOUR-PROFIEL

WEGTYPES

- Singletrack: 12,4 km
- Pad: 21,7 km
- Toegangsweg: 262 m
- Fietspad: 36,3 km
- Straat: 3,64 km
- Weg: 15,3 km
- Provinciale weg: 241 m

ONDERGRONDEN

- Onverhard: 19,8 km
- Verhard gravel: 14,6 km
- Kasseien: 3,08 km
- Verhard: 17,5 km
- Asfalt: 34,4 km
- Onbekend: 358 m

De start vindt plaats aan de rand het breedste fietspad van Nederland: Vliegbasis Soesterberg. Als eerst duiken we de bossen in bij Austerlitz. We slingeren via smalle en brede bospaden om het dorp heen.

Vorbij Austerlitz steken we de A12 over en dan beginnen de hoogtemeters... je bent nu op de Utrechtse Heuvelrug! Je wordt hier ook getrakteerd op strakke gravelpaden en ander onverhard plezier. Her en der vind je natuurlijk ook wat asfalt, nog steeds midden in de natuur.

Een bekende naam in de Utrechtse Heuvelrug is het Let de Stigterpad. Dit mag dus ook niet in onze route van vandaag ontbreken. Voor een aantal kilometer volg je dit hardpack slingerpad richting Amerongen. De route komt hier langs Wielercafé De Proloog, waar je kunt pauzeren in stijl. Wie Amerongen zegt, zegt natuurlijk ook “Amerongse Berg”. Die ga je dus beklimmen. Via een combinatie van gravel en asfalt verlaat je de Utrechtse Heuvelrug.

Daarna werd het
alsmaar mooier,
geweldige lanen
met lichtgroene
overkapping, de
grasheide, brom
op het gebied
van de

Renkumse golfclub. Maar vooral het technischer fietsen
langs de plassen en de smallere afdalingen.
Bij een Fletcher Hotel aangekomen, bleek het de
verkeerde te zijn, dus nog even een stukje verder met de
lelijke klim met schuine bocht bij Heelsum, om weer met
miezer te arriveren.

Hotel Fletcher Doorwerth – Doorwerth – overnachting 3 op 4 mei inclusief diner

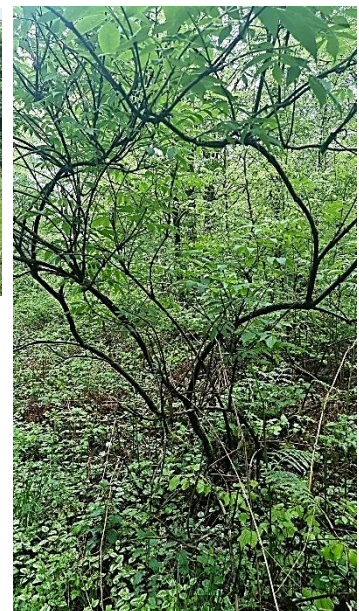
De fiets gespoten, schoenen gespoeld, kleding uitgekapt en dan scheren en een heerlijke warme
douche. Dan de Vuelta dames opgezet, waar Vollering weer een moordend tempo aan de
concullega's opdrong. Helaas voor haar was er 1 plakker die net nog wat over had, maar het rood is
steviger om de schouders. Koffie op de kamer!

Om 18:00 uur een drankje en daarna ook aan tafel, waar iedereen al uitgehongerd aan begonnen
was.

Een klein avondwandelingetje met een zonnetje, die we de gehele dag niet gezien hebben, een biertje
om het af te leren(?) en dan bellen en rusten.

Na de UHR kom je even op adem in het vlakke
terrein rondom het Valleikanaal, dat je
oversteekt. Voorbij Wageningen is het weer
natuur galore. Hier duik je de strade bianche
weer op. Niet veel later rijd je over de Ginkelse
Heide en geniet je van uitgestrekte heidevelden,
zandverstuivingen en prachtige bossen. Kijk
goed om je heen dus!

Na de UHR kom je even op adem in het vlakke
terrein rondom het Valleikanaal, dat je
oversteekt. Voorbij Wageningen is het weer
natuur galore. Hier duik je de strade bianche
weer op. Niet veel later rijd je over de Ginkelse
Heide en geniet je van uitgestrekte heidevelden,
zandverstuivingen en prachtige bossen. Kijk
goed om je heen dus!

Dag 2: Oosterbeek naar Elspeet

95 kilometer met 560 hoogtemeters

Hoogtepunten: Veluwezoom, Loenermark, Kroondomein het Loo

Na een ontspannen avond, redelijk vroeg naar bed en een lange nacht tegemoet. Toch iets vroeger wakker dan gepland, maar dat was welkom om goed voor te bereiden voor de komende dag, warm of koud dat was de question.

Leuk op z'n gravelty's op maar het ontbijt, maar terug op de kamer al weer spijt. Dus toch een middelweg gekozen, geen lang warm ondershirt, maar het vertrouwde witte met korte mouw. Verder wel een lange broek en shirt lange mouwen en zwarte jack. Achteraf verklaarde mij iedereen voor gek, maar voor mij wad dit de juiste keuze geweest.

Over de tocht kan ik alleen maar lyrisch zijn. Nooit geweten dat we zoveel heidegebied hadden, al was het meer gras dan heide. Ook de onnoemelijk hoeveelheden bomen, in allerlei soorten en maten [daar kan ik nog een boom over opzetten, volgt zeker nog zonder te dwarsbomen].

Een Wereldmonument voor het Onbekende Kind

Zijn monument van Aadoep en verpouwen

Roses for Children / Stichting Roses maakt zich, als onderdeel van de Herman van Veen Foundation, sterk voor het recht van het kind op gelijheid, zonder onderscheid van ras, geloof of nationaliteit en voor het recht van het kind op begrip en liefde van zijn ouders en zijn omgeving.

Het monument is een initiatief van zanger, acteur Herman van Veen, beschermheer van Roses for Children / Stichting Prins. Met de prachtige initiatief, een Internationaal Monument voor het Onbekende Kind, houdt hij het kinderleed nog krachtiger onder de aandacht te brengen. Een prachtig, wereldomvattend monument ter herinnering aan de vele verloren en over verloren, honger, ziekte of andere oorzaken geen lang leven gegund een.

Het Internationaal Monument voor het Onbekende Kind is een monument waarin 30 menselijke stenen uit verschillende delen van de wereld samenkomen in een levenskracht. Het hart van deze cirkel wordt gevormd door een Rose. De Rose die staat voor liefde en de vergeetachtigheid van het leven. Het monument schep een band tussen de landen en de kinderen van de wereld, en geeft uitdrukking aan zowel liden, sterven als rouwen. Troost bij verlies. Het vraagt aandacht voor de soms bijzonder moeilijke levensomstandigheden van kinderen en. Voor kinderen die aan de schuldkaarten van het leven staan, omdat ze niet geboren, uitgeluist en verscheurd worden. Omdat ze onbekennen en leeg gevonden worden, voor de velen liden. Stouwkinderen, beschadigde kinderen, die verkracht, tot prostitutie gedwongen, gepast of mishandeld worden. Kinderen die geestelijk en lichamelijk mishandeld zijn. Kinderen, die bloot staan psychische stoornissen en angst, gewelddadig zijn tot slag in hun ziel.

Met de monument willen we kinderen erin. Kinderen die niet meer bij ons zijn gekomen en van daaruit afbreuk bij de kinderen van nu, bij de toekomst van alle kinderen. Uiteindelijk bestaat dit monument uit 30 stenen, afkomstig uit 30 verschillende landen. In de geest van de rose en het monument wordt aan de betrokken landen eenzelfde kunstwerk naar voren gebracht. De rose als hart en start van een Monument voor het Onbekende Kind in elk deelnemend land. Zo wordt de doodsbuig van het monument over de wereld verspreid en wordt er aandacht gevraagd voor het onbekende kind.

Maar ook het weer, geheel anders dan gisteren bracht mijn hoofd in hosanna stemming, maar tevens ook de herinnering aan bizarre tijden van 1940-1945 kwamen tussentijds tot leven.

De tussenstop gemist (69 km) maar was wel 20 meter verwijderd van het restaurant waar ik een koffie en appelgebak/slagroom heb genomen.

Jammer, maar de achteren was niet de gehele weg aanlopen, en het gebied was alleen maar om te genieten. Meestentijds gravel en door de Kroonjuwelen ook wel een stuk als super gravelsnelweg te benoemen.

Veel rem onderweg, wat vandaag ook een heerlijke reuk verspreidde. Maar ook het jonge groen van de bomen, eenmaal een fantastische rooie boom ertussen met de zon erop om het te accentueren. Later spijt hiervan geen foto gemaakt te hebben.

Een singletrack, een tweebaanstrack, gravelstroken omhoog en omlaag en een enkele betonnen strokenweg, maar steeds midden in de stille natuur. Geen herten gezien, een wild zwijn gespot door een collega en zelf een hermelijn voorlangs zien sprinten, daarbij het vrolijke gekwetter van her ontelbare gevogelte en je weet weer dat je leeft.

Ruim op tijd weer in Uddel, dus na een eerste drankje de fiets gestalt en met Max over het gravelen, hier en nu en over Girona en de tochten rond Sienna, gesproken.

Op de tweede dag starten we nabij Oosterbeek. Daar slingeren we eerst om Arnhem heen, de Groenste Stad van Nederland. Naast de A50 pak je nog een stuk van de G50 "gravel highway", voordat je langs het Rozendaalse Bos en -Veld rijdt, Veluwzoom in.

Hier is het een aaneenschakeling van mooie klimmetjes en prachtige vergezichten over de heide. Cruise lekker verder, want nu volgt de Loenermark. Hier vind je heerlijke hardpack gravelwegen dwars door de natuur.

Nu steken we de snelweg weer terug over en zetten we onze tocht verder noordwaarts voort. Rondom Hoenderloo krijg je afwisselend mooie doubletracks, strade bianche en bospaden voor je wielen. Kom even op adem op het betonnen fietspad richting Westerwolde, want hierna staat een absoluut hoogtepunt op de planning...

De rest van de etappe fiets je dwars door Kroondomein het Loo heen. Zijne Majesteit Koning Willy de Eerste is zo vriendelijk om zijn jachtgebied voor het grootste deel van het jaar open te stellen voor het publiek. Gelukkig maar, want het Kroondomein is met recht een Gravelwalhalla te noemen.

Douchen, sport kijken en in de zon op het terras aansluiting gezocht en een drankje.

Om 18:00 uur een BBQ, heerlijk, niet speciaal en een ander verhaal.

De drankgenoten van gisterenavond waren nu mijn tafelgenoten, maar met tegengestelde humor, werd het best een anonimiteit. Het laatste deel sloten we aan bij een andere groep, maar de humor was niet hetzelfde. Nog even een kort onderhoud met een Bredase dame, burg. Serarislaan, en de laatste rode wijnfles alhier na het bier.

Nog geen tijd om te gaan pitten, dus wat wijnen en bitterballen verder nog even Anja bellen. Dan nog een laatste slok Amaretto en hierna ging de zaak op slot.

Eindeloze doubletracks en boswegen, glooiende klimmetjes, dartelende hertjes en woelende zwijnen. Je hebt het hier allemaal. Fiets dus op je gemak en geniet! Rondom Hoog Soeren krijg je nog een mooie klim te verduren, dus ben niet bang dat je geen inspanning hoeft te leveren.

Eindeloze doubletracks en boswegen, glooiende klimmetjes, dartelende hertjes en woelende zwijnen. Je hebt het hier allemaal. Fiets dus op je gemak en geniet! Rondom Hoog Soeren krijg je nog een mooie klim te verduren, dus ben niet bang dat je geen inspanning hoeft te leveren.

De eindsprint richting de finish vindt plaats over een prachtige gravel sector, dwars door het bos richting Elspeet. Daar draai je af richting Hotel Mennorode en geniet je na van een heerlijke dag op de fiets.

hotel Mennorode – Uddel – overnachting 4 op 5 mei inclusief diner

Dag 3: Elspeet naar Soesterberg

124 kilometer met 230 hoogtemeters

Hoogtepunten: Kroondomein het Loo, Lage Vuursche

Na een avond weer eens ouderwets doorhalen met een groep van 4, bier-wijn-amaretto, om 12:01 uur het licht uit.

De nacht tot 5:04 uur goed geslapen, de vroege vogels (letterlijk) die me kwetterend op de naderende ochtend wezen. Nog met wat onderbrekingen geprobeerd de nodige slaap te pakken, maar om 6:45 uur voor de wekker toch maar me uit bed gehesen.

Ik wilde wel vroeg starten om niet al te laat bij Harm (feest 70 jaar en 1^e keer alleen) aan te schuiven. Weer een goed verzorgd buffet, rustig voldoende gegeten, gepakt, band opgepompt en “en route”.

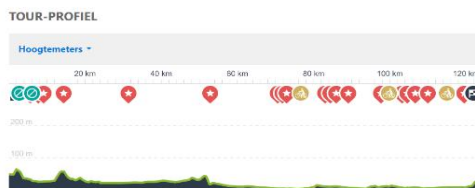
Prachtig begin door de Koninklijke bossen van het Loo. Wel behoorlijk nat nog, de paden en ook de vochtige net niet mistige bossen van de overtollig gevallen regen vannacht. Ook hier weer lange stroken, dalend “Strade Bianche” grint. Ja Willem heeft het voor elkaar.

Daarna werd het weer wat opener, met heide en weilanden en bossstroken. De wind was vandaag matig, meest op kop. Jacco wist nog wel wat verrassing in petto te hebben. Boerenerven met haakse bochten en veel modder.

Baggeren en zelfs tweemaal geconfronteerd met diepe en brede plassen waar je ook niet omheen kon, dus tot de enkels erdoor. Het gekraak van de modder bleef achter in ketting en remmen. Die remmen was al 3 dagen, toch maar goed nagaan voor Toscane.

Zo kwamen we bij de pauzestop bij de Goudsberg, moest natuurlijk aan Anja en haar familievakanties denken. Ook even memoreren, zowel gisteren als vandaag waren er meerdere punten waar de herinnering aan WOII levend gehouden werd en juist op 4 en 5 mei hier in gedachten door mij beleefd kon worden.

WEGTYPES	ONDERGRONDEN
● Singletrack: 19,7 km	● Onverhard: 24,5 km
● Pad: 30,2 km	● Verhard gravel: 24,9 km
● Toegangsweg: < 100 m	● Kasieien: 2,80 km
● Fietspad: 47,6 km	● Verhard: 28,1 km
● Straat: 3,40 km	● Asphalt: 43,9 km
● Weg: 23,3 km	● Onbekend: 101 m

Inmiddels heb je al twee fietsdagen, 200 kilometer en 1100 hoogtemeters in de benen. Vandaag krijgen je benen wat “rust” wat betreft de hoogtemeters. Toch willen we je niet het gevoel van moe en voldaan finishen ontzien. Daarom staat vandaag de langste etappe qua kilometers op de planning!

We starten natuurlijk weer middenin Kroondomein het Loo, waar je nog een paar hoogtemeters pakt. Tussen de bossen door rijd je soms tussen de boerenvelden, over strakke strade bianche. Toch blijven we voorlopig midden in de natuur hoor, maak je geen zorgen. Je wordt ook hier volop getraakteerd op slingerende hardpack gravelpaden over heide en houthakkerswegen door het bos. Verderop pakken we nog een randje Veluwe natuur mee, voor we ons op meer open terrein wagen.

Als de wind meevalt, krijg je hier de kans op uit te puffen op een paar mooie asfaltwegen tussen de velden. Vervolgens doorkruisen we een gebied wat zich zowel kenmerkt als stedelijk, maar ook met de nodige natuur.

Daarna werd het meer bewoonde gebied in gereden, ook prachtige stille wegen en uiteindelijk dwars door Amersfoort. Daar kon je Soesterdal al bijna aanraken, maar pas op 98 km, dus zouden we nog een lusje krijgen.

Zo kom je bijvoorbeeld door Amersfoort heen, maar voor je het weet begeef je je alweer op het gravel langs de zandverstuivingen bij Soest. Deze omgeving kent heel veel mooie gravelfietspaden dwars door de natuur.

Richting het einde kom je langs het altijd schone Lage Vuursche. Over statige gravellanen omkaderd door hoge bomen, kun je de eindsprint inzetten. Want we zijn nog maar enkele kilometers verwijderd van de finish van ons avontuur: Park Vliegbasis Soesterberg. Hier sluiten we natuurlijk feestelijk af!

Via Soesterduinen en de singletracks van Lage/ Hoge Vuursche met een ommetje via Maartensdijk, Bilthoven werd uiteindelijk via Den Dolder het terrein van vliegveld Soesterberg op gereden. Hier was een vliegtarieven, maar klimmende op de betonnen stroken als een afsluitende toegift was het een prachtig einde van deze 3-daagse.

Max en Peter (de fotograaf) stonden iedereen op te wachten met een ingelijste oorkonde. Fiets spoelen en een BBQ en 0.0

en dan op naar Leerdam, verjaardag Harm.

Hier omstreeks 16:00 uur aangekomen, net na Anja die op de fiets was. Ook Thomas kwam kort erop aan. Gezellig met hem bij gekletst en ook hier weer (bescheiden) ge-BBQ't met 0.0.

Op tijd weg, we waren moe van de mensen en zo nog even thuis bijkomen van alle belevenissen dit weekend.

Dutch Gravel Ride 2024

344 views

